

Oktober 1864, Carte Blanche

Kao bol, kao mir, kao istina
Izgleda sve
Kao belo I crno I nestvarno
K'o kisna kap
Kao rec, kao mit, kao izazov
Dolazis ti
Tako hladan I dalek, neodredjen
Prozirni lik

Ja vise nemam snage
Da ti se prepustim
Ja vise nemam volje da ti snove podarim
Ja samo imam zelju
Da te zaboravim
I da ti pruzim osmeh kao zadnji blagoslov za put

I tako hodaš I misliš I secas se
Kao kroz dim
Prvi sneg teko mek, tako prozracan
K'o beli til
Kao glas, kao trag, kao nestanak
Jedinog sna
Neka glupa praznina se ogleda
U ocima

Ja vise nemam snage
Da ti se prepustim
Ja vise nemam volje da ti snove podarim
Ja samo imam zelju
Da te zaboravim
I da ti pruzim osmeh kao zadnji blagoslov za put.